Lénárt Emese

Vilcsek Béla tanár úr

„Bízni kell magunkban, s azokban, akiknek a szakmai felkészültségében és emberi tisztességében megbízunk!!”

Olvasom és újra és újra ismételem a 2020. április 21-én írt leveled sorait, Tanár úr! Az utolsó leveledet is megtaláltam 2021. április 19-ei keltezéssel. Olvasom, de többé nem tudok neked válaszolni. Nem kapok levelet, könyvbemutatóra meghívót tőled. Nem nézhetem meg a szerkesztőként, irodalomtörténészként, kritikusként, egyetemi tanárként jegyzett munkáidat, amiket még az írásuk közben gyakran átküldtél nekem. Nem tudom kikérni a véleményedet. Sem a készülő szövegeimről, sem azokról, amelyek azóta megjelentek a biztatásodra legelőször a Napúton és később az Új Írásban. Csönd van. Mély és nehéz csönd. Benne 26 év ismeretségével, tiszteletével, figyelmével, szeretetével. A „Bevezetés az irodalomtudományba” című fantasztikus előadásaid és a dugig tömött Kazinczy utcai nagy előadó emlékével. Mert kellő érzékenységgel, elképesztő tudással, világlátással tudtad megszerettetni és megértetni velünk az irodalmat. A múlt héten elveszítettem az egyik legközelebbi barátomat, most elveszítettem az egyik legjobb tanáromat és mentoromat. Egy jó embert, aki mindig mindenkit látott és igyekezett megérteni. „... és egyre szabadabb a tény, hogy röpülünk.”

Nyugodj békében dr. Vilcsek Béla! Nyugodj békében Tanár úr!
(1956 - 2021)

facebook, aug. 14.